

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. Ď.**, bývajúcej v Č., zastúpenej v dovolacom konaní JUDr. D. Š., advokátkou so sídlom v B., proti odporcom **1/ Slovenskej republiky – Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 5, **2/ Slovenskej republiky – Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, **3/ Národnej banke Slovenska**, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, **o zaplatenie 31 160,59 € (938 744 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 22 C 155/2005, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. júla 2008 sp. zn. 8 Co 412/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 14. júna 2007 č.k. 22 C 155/2005 - 89 zamietol v celom rozsahu návrh, ktorým sa navrhovateľka (s poukazom na ňou vložené finančné prostriedky do tzv. nebankových subjektov B. a H. a ušlý zisk) domáhala náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a odporcom nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom z 1. júla 2008 sp. zn. 8 Co 412/2007 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku – zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), keď dospel k záveru, že odvolaním navrhovateľky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Navrhla napadnutý rozsudok ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasila s právnym názorom súdu prvého stupňa, na základe ktorého bol jej návrh zamietnutý a s ktorým názorom sa stotožnil odvolací súd. Uviedla, že škoda jej vznikla už tým momentom, keď zverila svoje finančné prostriedky nebankovému subjektu, ktorý svoju činnosť propagoval ako činnosť podobnú bankovej činnosti. Domnievala sa, že činnosť nebankových subjektov je zákonná a nebankové subjekty disponujú aj oprávneniami na túto činnosť. Pritom odporcovia mali dostatok možností aspoň na to, aby zamedzili reklame, ktorá činnosť nebankových subjektov odporúčala.

Odporca 1/ sa na dovolanie nevyjadril.

Odporcovia 2/ a 3/ navrhli dovolanie navrhovateľky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným mimoriadnym prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho

názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovoláním navrhovateľky je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jej dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie navrhovateľky by vzhľadom na uvedený záver (zistenie) bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z týchto závažných procesných vád vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolací súd dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie žiadnou z vymenovaných vád nie je postihnuté. Dovolanie navrhovateľky teda nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ navrhovateľka - zjavne - vychádzala z názoru, že prípustnosť jej dovolania zakladá samo (ňou tvrdené) nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.),

dovolací súd uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej podľa skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, samo nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia, lebo súd pri právnom posudzovaní veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Právne posúdenie vecí súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti. I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (poznámka: dovolací súd ich ale z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytykaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil alebo nepoužil správny právny predpis a či ho správne alebo nesprávne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne alebo nesprávne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k skúmaniu správnosti právneho posúdenia vecí odvolacím súdom.

Vzhľadom na uvedené sa dovolacie konanie obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú nesprávnosť dovolaním navrhovateľka namieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie navrhovateľky v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní žiadnu náhradu trov konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.), keď trovy konania zjavne im ani nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júla 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Hrčková Marta